

Underbilag.

Kriminalretsassessor Schous Udtalelser.

Spørgsmaalet om, hvad der passerede i 1901, er omhandlet i Forhøret om $1\frac{1}{2}$ Millions-Laanet, Bindslev S. 20 nederst (uden Interesse), Krieger S. 37 øverst, Goos S. 39 og Knudtzon S. 40 nederst, samt Strøm S. 42 (uden Interesse).

Efter Goos's, Kriegers og Knudtzons Forklaringer synes Grundene til, at der da ikke blev foretaget noget, at have været følgende:

1. ifølge Goos: Nationalbankens Passivitet, jfr. dog herved Strøms Skrivelse i det lille Tillægsforhør,
2. ifølge Krieger: den daværende Indenrigsminister Bramsens Frygt for at foretage noget, som kunde opfattes som politisk Forfølgelse,
3. ifølge Knudtzon: skal Goos til Nellemann have sagt, at det vanskeligt lod sig gøre at lade Sparekassen undersøge paa den Tid af Aaret, da Aarsregnskabet endnu ikke var aflagt.

Samme Sommer, formentlig den 23. Juli 1901, faldt Ministeriet Sehested, og *Alberti* afløste Goos som Bankkommisær.

Ifølge Hassing Jørgensens Beretning S. 1 vare Sparekassens midlertidige Laan i Nationalbanken i Regnskabsaarene 1898—99, 1899—1900 og 1900—1901 ikke fuldt indfrieede ved Regnskabsaarenes Udgang. Der henstod uindfriet henholdsvis 500,000 Kr., 800,000 Kr. og 800,000 Kr., men disse Beløb vare fuldt *korrekt opførte* paa Balancekontoens Passivside i *Regnskaberne*.

I Regnskabsaarene 1901—02 og 1904—05 ere Nationalbanklaanene fuldt indfrieede ved Regnskabsaarenes Udgang. I Regnskabsaaret 1905—06 kommer saa Regnskabet med det ved Saldoposteringen skjulte Nationalbanklaan.

Da Bedragerierne i 1901 endnu vare i Smør-Eksporten, og da der den Gang endnu kun var deponeret forholdsvis smaa Poster af Sparekassens Obligationer i Privatbanken, se Hassing Jørgensens Beretning S. 16 (Privatbankforhøret), er jeg tilbøjelig til at tro, at Inspektion af Sparekassen kun kunde have ført til Opdagelse, hvis Smør-Eksportens Forhold samtidig vare blevne undersøgte.

Om dette Punkt kunde naturligvis Prokurist Jørgensens og Bankdirektør Hassing Jørgensens Erklæringer erhverves.

Hvis det ønskes, kan jeg naturligvis i en Fart — maaske allerede i Morgen, Onsdag — afhøre Scharling, Bramsen og Sehested.

Artiklerne i „*Jyllandsposten*“ kender jeg kun lidt til.

Heide er dog afhørt, se Privatbankforhøret S. 38 øverst, men han erklærer intet at kunne huske om Juul-Rysensteens Udtalelser.

Saavidt jeg husker, paaberaabte Artiklerne i „*Jyllandsposten*“ sig nogle Udtalelser af Juul-Rysensteen.

Jeg anser det egentlig som udelukket, at Juel-Rysensteen kan have vidst andet og mere end de andre Medlemmer af Ministeriet Sehested. Thi saavidt jeg kan se var der den Gang intet Menneske, der vidste eller kunde vide mere (derved bortse, fra en afdød Sparekassebogholder, der intet har sagt).